

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι ο υιός του Θεού που έγινε άνθρωπος, πέθανε πάνω στο σταυρό του Γολγοθά πληρώνοντας για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε σαν αναμάρτητος, για να δικαιώσει όποιον πιστέψει σ' Αυτόν. Αυτό το ουράνιο μήνυμα της σωτηρίας, ο Κύριος Ιησούς Χριστός θέλει να φθάσει σε όλους τους ανθρώπους έτσι ώστε να πιστέψουν και να σωθούν.

Η πίστη συνεπώς στο πρόσωπο του Κυρίου ότι είναι ο Υιός του Θεού και μοναδικός σωτήρας, είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της πνευματικής οικοδομής κάθε πιστού. Γι' αυτό όταν κάποιοι από τον όχλο που ακολουθούσε τον Κύριο, Τον ρώτησαν: **‘Τι να κάμωμεν, διὰ να εργαζώ μεθα τα έργα του Θεού;’ Αυτός τους απάντησε: ‘Τούτο είναι το έργον του Θεού, να πιστεύσητε εις τούτον τον οποίον εκείνος απέστειλε’** (Ιωάννης, ς':28,29). Εκείνος, που θα πιστέψει στον Κύριο και θα επιθυμήσει να τον πλησιάσει, ο Θεός θα τον αναγεννήσει, ακριβώς έτσι όπως είπε ο Κύριος στον Νικόδημο: **«Αληθώς ς, αληθώς ς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθῃ εις την βασιλείαν του Θεού. Το γεγεννημένον εκ της σαρκός, είναι σάρξ και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος, είναι πνεύμα»** (Ιωάννης, γ':5-6).

Στη συνέχεια, αφού ο άνθρωπος πιστέψει στον Ιησού Χριστό, το θέλημα του Θεού είναι να βαπτιστεί, στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αυτό παρήγγειλε ο Κύριος στους μαθητές Του, λίγο πριν αναληφθεί λέγοντας: **«Εδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανῷ και επί γης. ¶ Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, ¶ διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς· και ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμῶν πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιῶνος. Αμήν»**

(Ματθαίος, κζ':18-20) και

« Υπάγετε εις όλον τον κόσμον και κηρύξατε το ευαγγέλιον εις όλην την κτίσιν. ¶ Όστις πιστεύσῃ και βαπτισθῇ θέλει σωθῇ, όστις όμως απιστήσῃ θέλει κατακριθῇ.» (Μάρκος, ις':15,16).

Στη Καινή Διαθήκη, σχετικά με το βάπτισμα στο νερό, αναφέρονται και τα εξής:

«Η αγνοείτε ότι όσοι εβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ιησούν, εις τον θάνατον αυτού εβαπτίσθημεν; Συνετάφημεν λοιπόν μετ' αυτού διὰ του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα καθῶς ο Χριστός ανέστη εκ νεκρῶν διὰ της δόξης του Πατρός, ούτω

και ημείς περιπατήσωμεν εις νέαν ζωήν. Διότι εάν εγείναμεν σύμφυτοι με αυτόν κατά την ομοιότητα του θανάτου αυτού, θέλομεν είσθαι και κατά την ομοιότητα της αναστάσεως, τούτο γινώσκοντες, ότι ο παλαιός ημών άνθρωπος συνεσταυρώθη, διά να καταργηθή το σώμα της αμαρτίας, ώστε να μη ήμεθα πλέον δούλοι της αμαρτίας· διότι ο αποθανών ηλευθερώθη από της αμαρτίας.» (Ρωμαίους, ς':3-7). Δηλαδή η βύθιση στο νερό του βαπτίσματος ισοδυναμεί με ταφή της αμαρτωλής φύσης του πιστού ανθρώπου που βαπτίζεται και η ανάδυση από αυτό, με έξοδο ενός «νέου» ανθρώπου με αγαθή συνείδηση, για να περιπατήσει σε μια νέα ζωή, χωρίς εξάρτηση από παλιές αμαρτίες.

Βέβαια ο κάθε αναγεννημένος και βαπτισμένος στο νερό πιστός, για να μπορέσει να αντιμετωπίσει νικηφόρα τους πειρασμούς και τις δοκιμασίες που θα συναντήσει στην πνευματική του πορεία, είναι απαραίτητο να βαπτιστεί με Άγιο Πνεύμα. Διαβάζουμε σχετικά: **«Και συνερχόμενος μετ' αυτόν, παρήγγειλε να μη απομακρυνθώσιν από Ιεροσολύμων, αλλά να περιμένωσι την επαγγελίαν του Πατρός, την οποίαν ηκούσατε, είπε, παρ' εμού. Διότι ο μέν Ιωάννης εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθήεν Πνεύματι Αγίω ουχί μετά πολλάς ταύτας ημέρας.»**

«Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού, εις άφεσιν αμαρτιών· και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος. Διότι προς εσάς είναι η επαγγελία και προς τα τέκνα σας και προς πάντας τους εις μακράν, όσους αν προσκαλέσθαι Κύριος ο Θεός ημών.» (Πράξεις,α':4,5 και β':38,39).

Συνεπώς η μετάνοια, η πίστη στο Χριστό, η αναγέννηση, το βάπτισμα στο νερό και το βάπτισμα στο Άγιο Πνεύμα αποτελούν τους βασικούς θεμέλιους λίθους της πνευματικής οικοδομής κάθε πιστού. Από κει και πέρα, το ζητούμενο για κάθε πιστό είναι να ολοκληρώσει την πνευματική του οικοδομή. Ο λόγος του Κυρίου μας συμβουλεύει: **«Διὰ τούτο αφήσαντες την αρχικήν διδασκαλίαν του Χριστού, ας φερώμεθα προς την τελειότητα, χωρίς να βάλλωμεν εκ νέου θεμέλιον μετανοίας από νεκρών έργων και πίστεως εις Θεόν, της διδαχής των βαπτισμών και της επιθέσεως των χειρών, και της αναστάσεως των νεκρών και της κρίσεως της αιωνίου. Και τούτο θέλομεν κάμει, εάν επιτρέπη ο Θεός»** (Εβραίους, ς':1-3)

Προς το σκοπό αυτό, δηλαδή να ολοκληρώσουμε σωστά την πνευματική μας οικοδομή, έτσι ώστε να αντέξει στις θύελλες και πλημύρες που θα την προσβάλουν, θα πρέπει να κάνουμε ακριβώς αυτό που είπε ο Κύριος, δηλαδή να εκτελέσουμε τις εντολές Του: **«Πας λοιπόν όστις ακούει τους λόγους μου τούτους, και κάμνει αυτούς, θέλω ομοίωσει αυτόν με**

άνδρα φρόνιμον, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἐπνευσαν οἱ ἀνεμοὶ καὶ προσέβαλον εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ δὲν ἐπέσσε· διότι ἦτο τεθεμελιωμένη ἐπὶ τὴν πέτραν.»

(Ματθαίος,ζ΄:24,25).

Επίσης ο ἀπόστολος Παῦλος μας πληροφορεῖ: **« Εγὼ κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθείσαν εἰς ἐμέ ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἐθέσα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος ὅμως ας βλέπῃ πῶς ἐποικοδομεῖ· ὅτι θεμέλιον ἄλλο οὐδεὶς δύναται νὰ θέσῃ παρὰ τὸ τεθὲν, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐάν δὲ τις ἐποικοδομῇ ἐπὶ τὸ θεμέλιον τοῦτο χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην· ἐκάστου τὸ ἔργον θέλει φανερωθῇ· διότι ἡ ἡμέρα θέλει φανερώσῃ αὐτό, ἐπειδὴ διὰ πυρὸς ἀνακαλύπτεται· καὶ τὸ πυρ θέλει δοκιμάσῃ τὸ ἔργον ἐκάστου ὁποῖον εἶναι Ἐάν τὸ ἔργο τινὸς τὸ ὁποῖον ἐποικοδόμησε μένη, θέλει λάβῃ μισθόν· ἔάν τὸ ἔργο τινὸς κατακαή, θέλει ζημιωθῇ· αὐτὸς ὅμως θέλει σωθῇ, πλην οὕτως ὡς διὰ πυρὸς».**

(Α΄

Κορινθίους , γ΄:10-15). Δηλαδή μπορεί κάποιος νὰ ξεκινήσῃ σωστὰ τὴν πνευματικὴν τοῦ οικοδομὴν με θεμέλιον τὸ Χριστό, ἀλλὰ στὴ συνέχεια ἀντὶ νὰ οικοδομῇ με τοὺς ‘τίμιους λίθους’ τοῦ γεγραμμένου λόγου τοῦ Κυρίου, νὰ οικοδομῇ με ‘τὰ ξύλα, χόρτα καὶ καλάμια’ τῶν ἀνθρώπων ἐντολῶν καὶ παραδόσεων. Αὐτὰ ὅμως τὰ ἀνθρώπινα στοιχεῖα θὰ κατακαοῦν, ὁ λόγος ὅμως τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Βασικοὶ τίμιοι λίθοι τῆς πνευματικῆς οικοδομῆς κάθε πιστοῦ, συνεχόμενοι με τοὺς θεμελιώδεις, εἶναι σύμφωνα με τὸν λόγο τοῦ Κυρίου ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ αὐτοῦ στὴ μαθητεία τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ μέσω τῶν διακονιῶν, στὴ κοινωνία μετ’ ἀλλήλων, στὴ κλῆση τοῦ ἄρτου (Θεῖα Κοινωνία) καὶ στὶς προσευχὲς (Πράξεις, β΄:42,). Διαβάζουμε σχετικά: **«Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἄλλους μὲν ἀποστόλους, ἄλλους δὲ προφῆτας, ἄλλους δὲ εὐαγγελιστάς, ἄλλους δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, ὅπως πρὸς τὴν τελειοποίησιν τῶν ἁγίων, διὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἕως οὗ καταστήσωμεν πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ,** (Εφεσίους, δ΄:10-13)

Επιπρόσθετα, πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι ἡ πνευματικὴ οικοδομὴ κάθε πιστοῦ πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό ἐφ’ ὅσον ‘μένουμε μέσα Του’, δηλαδή ζοῦμε σύμφωνα με τὸ θέλημά Του : **«...ο μένων ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· διότι χωρὶς ἐμοῦ δὲν δύνασθαι νὰ κάμῃτε οὐδέν»**

(Ἰωάννης, ιε΄:5). Ἀρα, πράττει ὁ χριστιανὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ πειθαρχώντας στὴν ὁδηγία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, με ἀποτέλεσμα νὰ μορφώνεται ὁ Χριστὸς μέσα τοῦ μαζί με τὸν καρπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ποὺ εἶναι:

«ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, ἀγαθοσύνη, πίστη, πραότητα,

εγκράτεια»

(Γαλάτας, ε΄:22). Ο καρπός ωριμάζει μέσα μας με τη παιδεία που επιτρέπει ο ίδιος ο Θεός, σαν Πατέρας, στη ζωή μας, δηλαδή σε ότι υστερούμε από το καρπό εκεί μας δοκιμάζει ο Κύριος ώστε να αναπληρώσει τις ελλείψεις μας. Η ύπαρξη της παιδείας του Κυρίου όπως και ο καρπός του Αγίου Πνεύματος στη ζωή μας αποδεικνύουν την σωστή πορεία της πνευματικής μας οικοδομής. Βέβαια

κάθε παιδεία προς το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης, ύστερα όμως αποδίδει στους γυμνασθέντες με αυτή καρπό ειρηνικό δικαιοσύνης. (Εβραίους, ιβ΄: 5-11). Αμήν.